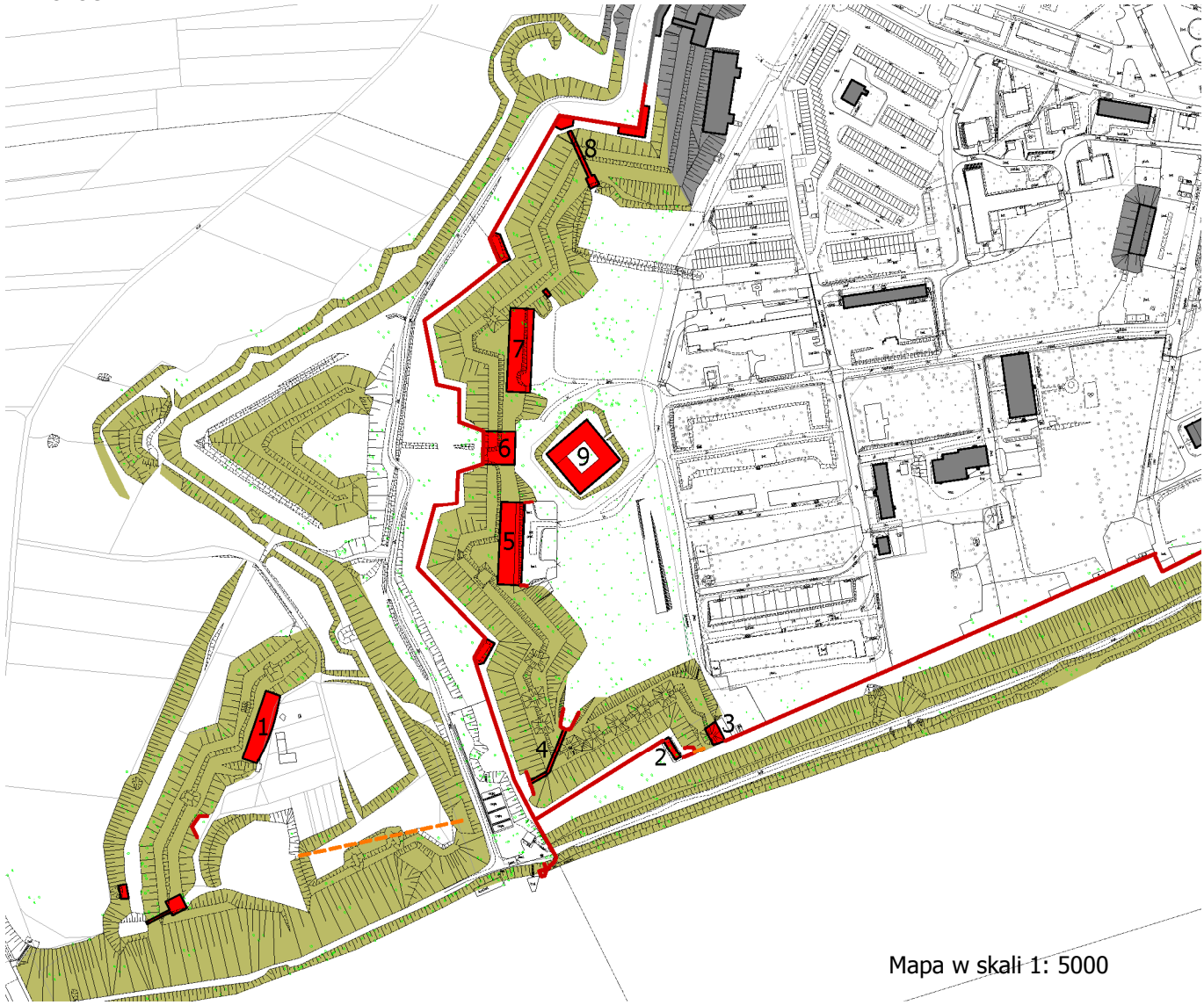


L.P. I		KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKU			
1. OBIEKT		KORONA UTRACKA (FRONT PARYSOWSKI) Z DZIEŁEM SCHILDERA I FRONTEM NADBRZEŻNYM		5. MIEJSCOWOŚĆ NOWY DWÓR MAZOWIECKI (TWIERDZA MODLIN)	
2. DATA POWSTANIA 1811-12, po 1831		3. AUTOR _____	4. MATERIAŁ _____	7. KOD POCZTOWY 05-100	8. NR EW. DZIAŁKI _____
17. FOTOGRAFIE					
		9. GMINA NOWY DWÓR MAZOWIECKI			
		10. POWIAT NOWODWORSKI			
		11. WOJEWÓDZTWO MAZOWIECKIE			
		12. OBECNA FUNKCJA _____			
		13. WŁASNOŚĆ			
		14. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP			
		15. INFORMACJE O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków 1062/69, 19.04.1957 Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego _____			
		16. RODZAJE ZAGROŻEŃ Brak pielęgnacji.			

Mapa w skali 1: 5000

Korona Utracka jest częścią zewnętrznego obwodu obronnego w postaci nietypowego dzieła koronowego z bastionem detaszowanym, wzniesiona wraz z mурowaną działobitnią-śródszańcem, tzw. Redutą Napoleońską, w latach 1811-1812 w ramach rozbudowy twierdzy napoleońskiej. Po 1831 r. zmodernizowana przez podwyższenie wału, wykonanie drogi ukrytej i budowli murowanych. W latach 60. XIX w. w wał wbudowano skazamatowane koszary i mały schron amunicyjny, na koronie wału wykonano stanowiska artylerii z poprzecznicami, a przed południową częścią korony zbudowano Dzieło Schildera.

Pozycję główną tworzy ziemny wał forteczny, złożony z dwóch półbastionów ze skróconymi kurtynami i łączącego je zasańca o narysie krótkiego frontu bastionowego, oraz biegnąca u podnóża wału droga straży z murem Carnota, przed którym znajduje się fosa. Na koronie wału znajduje się przedpiersie z poprzecznicami, ławy działowe i droga wałowa, połączona pochylniami z poziomem dziedzińca. W osi zasańca umieszczono budynek bramny – działobitnię z wyjściami do fosy i na drogę straży, ponadto na drogę straży prowadzi poterna z wartownią znajdująca się w miejscu połączenia z frontem nadrzecznym, poterna w narożu lewego półbastionu (Brama Saperska) i poterna w narożu prawego bastionu. W wewnętrznej części wału zasańca po obu stronach bramy wbudowano dwa schrony koszarowe, wyposażone w szyby windowe do dostarczania amunicji na drogę wałową, a w prawej kurtynie mały schron, mogący pełnić rolę podręcznego magazynu amunicji i schronu pogotowia. W linii muru Carnota umieszczono cztery działobitnie flankujące fosę – dwie w barkach półbastionów i dwie na skrzydłach korony – podwójną na styku z frontem Połtawskim i pojedynczą w miejscu połączenia z frontem zarzecznym - oraz skazamatowane naroże przed prawym półbastionem. Przy narożu lewego półbastionu na wprost wylotu Bramy Saperskiej do muru dostawiono kaponierę, która przegradzała fosę w poprzek. W fosie na osi korony znajduje się bastion detaszowany (mylnie nazywany rawelinem lub lunetą), dawniej otoczony biegnącym u podnóża wału murem Carnota z działobitniami w barkach (zostały ich relikty).

Na zewnątrz fosy biegnie droga ukryta osłonięta stokiem bojowym, połączona z dnem fosy za pomocą pochylni, na załamaniach rozszerzona w place broni, na których znajdowały się murowane działobitnie – przed narożem bastionu na planie półksiężyca, przed prawym półbastionem nietypowa o nieregularnym kształcie. Przed lewym półbastionem, na zakończeniu silnie wydłużonego placu broni, od strony rzeki osłoniętego przedpiersiem ze stanowiskami artylerii, rozdzielonymi poprzecznicami, umieszczono dużą, półkolistą działobitnię, która później stała się śródszańcem **Dzieła Schildera**. Tworzył je wał o nieregularnym narysie, z prochownią i poterną prowadzącą do kaponiery w południowo-zachodnim narożniku, schronem z zejściem do systemu minerskiego i schronem koszarowym w części północnej, w poprzedzającej wał fosie znajdowała się przeciwskarpowa galeria strzelecka. Z większości tych budowli pozostały tylko relikty, zachował się schron koszarowy, poterna pod wałem i długa poterna, łącząca dawniej wysuniętą działobitnię z kaponierą przed półbastionem korony i fragmenty chodników minerskich, z wejściami w działobitniach i fosie.

Na dziedzińcu korony w jej osi znajduje się Reduta Napoleońska, na południe od niej ślady późniejszego budynku pomocniczego.

Przedłużenie lewego skrzydła korony stanowi **front nadrzeczny** – ceglany mur wzniesiony na szczycie skarpy doliny Wisły, ciągnący się do działobitni-elewatora przed wewnętrznym obwodem obronnym, o narysie pilastym - z uskokiem w połowie długości. W uskoku umieszczono cztery strzelnice artyleryjskie (jedna została przerobiona na wejście), umożliwiające flankowanie zachodniej części frontu, w pozostałej części muru strzelnice karabinowe i co pewien czas artyleryjskie oraz parę furt. Mur w wielu miejscach uszkodzony, z wtórnymi otworami i śladami dobudówek od strony wewnętrznej, na wysokości zespołu „białych bloków” rozebrany podczas ich wznoszenia (pozostał fundament, na którym ustawiono ażurowe ogrodzenie). Skarpa została wyrównana, tak by umożliwić jej flankowanie z „elewatora”.